

сладъкъ погледъ къмъ пѣвачкѣтъ; бѣхъ малко немоощенъ отъ прѣзъ деніе сѣ, и имахъ нуждѣ да ся повардѣмъ малко, но като сѣ научихъ че изящната пѣвачкѣ г. Розалія ще повесели едно таквозъ благородно събраніе като вашето, а още повече като желаяхъ да ся непокажѣмъ непослушливъ къмъ гласътъ на пріятелството, не ся подвоихъ и дойдохъ.

— Благодарѣмъ ви, рече студено Г-жа Хрисодактилица.

Пѣвачката изгледа неймъ и дѣщеритѣ ѝ съ единъ изразителенъ погледъ и стоеше все тъй заумыслена, усмихнѣта, като пострѣлнуваше отъ врѣме на врѣме пълны погледы къмъ бейтъ, който также неможеше или нещѣше да скрие че не е равнодушенъ къмъ неймъ.

Тѣзи погледы не убѣгивахъ отъ вниманіето на г. Хрисодактиловытъ дѣщери, които сѣ виждахъ занаты ужъ на разговоръ съ момытъ отъ семейството на Маріяны и Хариту.

Бейтъ просто тъй, и безъ да сѣ осѣти примѣкнѣ стогътъ сѣ до пѣвачкѣтъ и начинѣмъ тъй интересно да сѣ разговаря съ неймъ, когато другытъ момичета сѣ приказвахъ тихо слѣдующето:

Какъ ви сѣ вижда това? Не е ли густозно? Турско-италіянско благородство. Едната сѣ повыка да пѣе, другытъ дойде на посвѣщеніе; а между това намѣри Филиппъ Натананла.

— И какъвъ момѣкъ е той?

— Турчинъ.

— Много пѣтя смы го виждали тука.

— Да, често иде; баща ми има смѣткы съ него; той е единъ харвало, единъ разкошникъ, единъ праздна кратуна, дѣто повече не бива! . . .

— Увѣрены ли сте за това че е тъй? Майка ви напротивъ много пѣтя ни е казала че единъ отъ рѣдкытъ момцы, съ голѣмы дарованія.